

ת"פ 32907/12/20 - מדינת ישראל נגד חנא דעים

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 32907-12-20 מדינת ישראל נ' דעים

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
חנא דעים	
מדינת ישראל	

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירות בנשק בהחזקה - עבירה לפי סעיף 144 (א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. על פי עובדות כתב האישום, במועדים הרלוונטיים עבד הנאשם בפנצ'ריה השייכת לאחיו בצומת נעמה בסמוך לשפרעם (להלן: "הפנצ'ריה").
- עובר לתאריך 3.12.20 בשעה 12:00 לערך החזיק הנאשם במחסן בפנצ'ריה רובה סער M - 16 (להלן: "הרובה") ומחסנית ובה 18 כדורים.
3. בפתח משפטו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והורשע על פיו והופנה לקבלת תסקיר של שירות המבחן, כאשר המאשימה לא התנגדה לעצם הפניית הנאשם תוך שהבהירה שהמלצות התסקיר אינן מחייבות אותה ועמדתה לעונש של מאסר בפועל.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים. ביום 29.6.21 הוגש תסקיר של שירות המבחן אשר סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, בן 43 נשוי ואב לארבעה ילדים, עבד עד למעצרו בעסק משפחתי לתיקון צמיגים. שירות המבחן התרשם ממצוקה נפשית ממנה סובל הנאשם נוכח ההליך המשפטי שמתנהל כנגדו ותנאיו המגבילים.

עמוד 1

מעיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם עולה כי אין לחובתו הרשעות קודמות. בהתייחסו לעבירות מושא כתב האישום לקח הנאשם אחריות והבין את חומרת מעשיו ומודע לסיכון הטמון בהחזקת נשק. הנאשם תיאר לשירות המבחן כי עם הגעת השוטרים לעסק לערוך חיפוש ועל אף תחושות הפחד מסר להם את הנשק ללא התנגדות וללא ניסיון להסתיר או להתנער מאחריות למעשה. יחד עם זאת מצוין בתסקיר כי הנאשם טוען שמצא את הנשק במהלך ריצת בוקר כחודש לפני מעצרו והסתיר את הנשק במחסן העסק. בעקבות פתיחת התיק הנאשם שהה במעצר של ממש למשך חמישה ימים ולאחר מכן שהה במעצר בית מלא בביתו בפיקוח אשתו ואחותו. בהמשך הוקלו תנאי המעצר וניתנו לו חלונות התאוררות.

שירות המבחן התרשם ממצוקה נפשית עמה מתמודד הנאשם ותחושות האשמה והבושה שהדבר עורר בו בייחוד בפני בני משפחתו. בהתאם הפנה שירות המבחן את הנאשם לטיפול רגשי. מאבחון ראשוני התרשמו גורמי הטיפול שהנאשם נמצא במצב של דכאון קל וחרדה שמושתתים על רגשות אשמה. שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בטיפול קבוצתי בתחום הנשק והוא גילה מוטיבציה והסכמה. **שירות המבחן התרשם כי במכלול השיקולים עלה שיש סיכוי להישנות עבירות אך מדובר בסיכוי נמוך באופן משמעותי ורמת המסוכנות הנשקפת מכך נמוכה אף היא באופן משמעותי.** שירות המבחן מצוין כי מדובר בהסתבכות פלילית ראשונה וכי **להתרשמותו הנאשם נעדר קווי עבריינות וחיי אופיינו בדגש על ערכי אחריות חברתית, תפיסות פרו חברתיות.** עוד התרשם שירות המבחן מקיומן של מערכות תמיכה בחיי שמגנות מעורבותו בעבירה על החוק. הנאשם, כך להתרשמות שירות המבחן מודע למחיר האיש, המשפחתי והחברתי כתוצאה מביצוע העבירה, דבר שמביא לרתיעה ממשית והפחתת הסיכון להישנות עבירות. בשים לב לאמור, המליץ שירות המבחן על הטלת עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות ברף המקסימלי לצד עונש של מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות, זאת לצד העמדתו בצו מבחן לתקופה של שנה וחצי, במהלכו ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית שאמורה להיפתח.

לאחר קבלת תסקיר זה הצדדים עתרו במשותף בהסכמה לדחיית הדיון ולהגשת תסקיר משלים וזאת לצורך שילובו של הנאשם בהליך הטיפולי ובקבוצה הטיפולית ואולם המאשימה הבהירה כי עמדתה למאסר בפועל.

5. ביום 12.9.21 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. מתסקיר זה ניתן ללמוד שבתקופת הדחייה התרשם שירות המבחן שהנאשם מצוי במצב רגשי מורכב שמונע ממנו עריכת בחינה כנה למניעים למעשיו ויחד עם זאת הביע חרטה אותנטית והכאה על חטא אך הוא מתקשה לתאר את נסיבות ביצוע העבירות ועלה הרושם שהוא חושש וכי רב הנסתר על הגלוי. גורמי הטיפול התרשמו כי המשך טיפול פרטני וקבוצתי עלול ליצור התנגשות בתכנים הטיפוליים ועל כן הוחלט על הפסקת הטיפול הפרטני. עוד צוין כי נערך לנאשם ראיון קבלה לקבוצה טיפולית וכי הנאשם משתף פעולה. בנסיבות העניין שירות המבחן המליץ על דחיית הדיון לצורך בחינת השתלבותו של הנאשם בהליך הטיפולי.

לאור האמור בתסקיר התבקשה דחייה על ידי ההגנה והמאשימה התנגדה לדחייה ארוכה אך הסכימה לעצם הדחייה.

6. ביום 19.1.22 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. בתסקיר זה צוין שירות המבחן שהנאשם הגיע באופן יציב ועקבי לקבוצה הטיפולית, לקח חלק פעיל בשיח. גורמי הטיפול ציינו שלאחרונה הנאשם מתחיל לגלות מגמה של התקדמות ביכולת להביא עצמו בקבוצה ולחשוף חלקים אותם בחר בעבר לא לחשוף. שירות המבחן צוין בתסקיר

זה שההליך הטיפולי המשולב מסייע לנאשם השונים . בהתאם לאמור, המליץ שירות המבחן בין היתר בשל מורכבות תיקים בתחום הנשק לדחות את הדיון שוב בשלושה חודשים. לפיכך נדחה שוב הדיון לקבלת תסקיר של שירות המבחן.

7. ביום 18.5.22 הוגש תסקיר סופי של שירות המבחן. בתסקיר זה צוין שהנאשם המשיך השתתפותו בקבוצה טיפולית וכי חלה התקדמות והדבר בא לידי ביטוי ביכולתו של הנאשם לבחון את הגורמים להסתבכותו. הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו והומלץ על המשך הטיפול. שירות המבחן ציין שההליך המשפטי והטיפולי חידדו את גבולות החוק עבור הנאשם והיוו עבורו גורם מדרבן. שירות המבחן העריך כי חלה הפחתה ברמת הסיכון הנשקפת מהנאשם כיום וכי המשך הטיפול הקבוצתי עשוי לתרום לצמצום נוסף של הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד. נוכח האמור, המליץ שירות המבחן להטלת צו מבחן ממושך למשך שנתיים במהלכו ימשיך בטיפול הקבוצתי לצד ענישה מוחשית של מאסר בדרך של עבודות שירות. להערכתו של שירות המבחן יש בכך כדי לצמצם הישנות עבירות.

ראיות לעונש מטעם ההגנה

עדותו של ד"ר וליד חדד

8. במסגרת הראיות לעונש העיד ד"ר וליד חדד. העד סיפר שהוא משמש כעובד סוציאלי ובעל תואר דוקטור בקרימינולוגיה ועבד חמש עשרה שנים במשרד לביטחון פנים ואחראי על נושא החברה הערבית. כיום משמש העד כמנהל שני מרכזי גמילה. העד סיפר על היכרותו עם הנאשם ומשפחתו מזה כעשרים וחמש שנים. היכרות עם משפחת הנאשם החלה עם אביו המנוח של הנאשם אשר סייע בתרומות למכורים לסמים בתשלום למרכזי גמילה. לאחר פטירתו של האב, פנה העד לנאשם שהמשיך את מסורת תרומות המשפחה לנזקקים והנאשם כך לדברי העד נרתם לכל בקשה ובקשה לעזרה. העד סיפר שהופתע מאד להסתבכותו של הנאשם בפלילים ובפרט בעבירות נשק. העד סיפר שבשיחותיו עם הנאשם דרבן אותו להשתלב בטיפול. העד אמר שמנקודת ראות מקצועית הוא סבור שהנאשם מביע חרטה על מעשיו וכי הנאשם מתאים להליך שיקומי. במענה לחקירתו הנגדית של ב"כ המאשימה אמר העד שלא טיפל בנאשם אלא השיחות עמו היו על רקע היכרותו עם הנאשם וכחבר.

עדותו של מר אתאנדסיוס חדד

9. העד סיפר כי הוא משמש כהן דת של העיר שפרעם, הכנסייה הקתולית . מר חדד מלמד בבית הספר של הכנסייה ולמד תואר ראשון בפילוסופיה ברופא ותואר ראשון ושני באוניברסיטה ברומא. העד סיפר על הקשר עם הנאשם ומשפחתו והכירו כאדם צנוע, חברתי ומסורתי. העד סיפר כי הוא מרבה לבקר את הנאשם מאז הסתבכותו בפלילים והתרשם שהנאשם מצטער על מעשיו. ילדיו של הנאשם לומדים באקדמיה. גם עד זה סיפר כי הופתע שהנאשם הסתבך בפלילים.

מכתב מאת מר יואל שדה פלדשטיין

10. במסגרת הראיות לעונש הוגש מכתב עדות אופי על ידי מר שדה, גמלאי משטרת ישראל. במכתב ציין מר שדה שהיכרותו עם הנאשם ועם משפחתו נמשכת על פני עשרים וחמש שנים והקשר האישי עם הנאשם נוצר עוד משחר ילדותו וסיפר עוד במכתבו כי מדובר במשפחה ערכית שתמכה ועזרה רבות לזולת. מר שדה תיאר את הנאשם כאדם נעים הליכות סבלני וסובלני וכי עבירות בנשק אינן מאפיינות אותו או את אופיו ובשיחותיו עמו התרשם שהנאשם מודע לחומרת מעשיו ומביע חרטה.

סיכום הליך טיפולי מאת הגברת עביר עבד אלחלים

11. במסגרת הראיות לעונש הוגש עוד מכתב מאד הגברת עבד אלחלים באשר להליך הטיפול קוגניטיבי בו נטל חלק הנאשם. מסיכום טיפולי זה עולה שהנאשם נמצא בהליך טיפולי קוגניטיבי התנהגותי (CBT) מתאריך 2.6.21 והנאשם פנה באופן אישי לטיפול זה בהמלצת קצינת המבחן וזאת בשל סימנים דיכאוניים שגילה הנאשם. בשל צנעת הפרט לא אפרט את האמור בסיכום זה ואולם אציין כי מדובר בהליך טיפולי בו שיתף הנאשם באופן מלא.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה לעונש

12. ב"כ המאשימה הדגישה את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים שעה שהנאשם עבר עבירות נשק חמורות. כמו כן טענה ב"כ המאשימה כי תופעת החזקת הנשק בלתי חוקית מצדיקה ענישה חמורה ומרתיעה והפנה לפסיקה רלוונטית. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים של שירות המבחן אשר רובם ככולם לא הצליחו לתת מענה לפער שבין העבירה החמורה לבין אורח חייו הנורמטיבי לכאורה של הנאשם. לפיכך אין מקום לשיטתה של המאשימה לחרוג ממתחם העונש ההולם את נסיבות העבירות בהן הורשע הנאשם. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין עונש של שנתיים וחצי לבין עונש של ארבע שנים וחצי לצד ענישה נלווית של מאסר על תנאי וקנס כספי. ב"כ המאשימה הפנתה למדיניות הענישה המחמירה במקרים דומים והדגישה שיקולי הרתעה על מנת להילחם בתופעת הנשק והחזקת הנשק והגישה פסיקה - **ע/1**. באשר לעונשו של הנאשם עתרה המאשימה לעונש שברף התחתון של מתחם העונש ההולם לו עתרה.

טיעוני ההגנה לעונש

13. ב"כ הנאשם ציין את היכרותו עם משפחת הנאשם והנאשם עצמו על פני שנים רבות. מדובר כך נטען במשפחה נורמטיבית וניתן היה להתרשם מעדי האופי שהעידו לזכותה של המשפחה ואופיו של הנאשם. ב"כ הנאשם לא המעיט בעבירות בהן הורשע הנאשם במיוחד על רקע הפסיקה לפיה מתחמי הענישה מתחילים מעונש של מאסר בפועל גם לפני התיקון לחוק. ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה שנע במקרים דומים הוא בין עונש של 10 חודשי מאסר ברף התחתון לבין עונש של 24 חודשי מאסר ברף העליון והפנה לפסיקה רלוונטית אותה ציין בפירוט. באשר לנסיבותיו של הנאשם הרי שהנאשם מאז שחרורו ביום 8.12.20 שוהה בתנאים מגבילים ולא הפר אותם ורתם כולו להליך הטיפולי בו שולם כבר בתחילת ההליך המשפטי. בעניינו של הנאשם טען הסנגור, הוכחו סיכויי שיקום ועל כן יש לחרוג ממתחם העונש ההולם וכי הענישה לה המליץ שירות המבחן אינה סוטה באופן קיצוני מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם את נסיבות העבירות. הסנגור הגיש פסיקה התומכת בטיעוניו - **ענ/3**.

דברי הנאשם

14. הנאשם בדברו הביע צער על מעשיו וציין כי הוא מודע לעובדה שעבר עבירה חמורה וביקש את עזרת בית המשפט לסייע לבני משפחתו ובנותיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

15. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם.

16. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה : ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל ; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (להלן: "עניין ג'אבר")). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. בענייננו אני סבורה שעל פי המבחנים שנקבעו בפסיקה יש לקבוע שמדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד.

17. באשר לעבירה של החזקת נשק, הרי שבתי משפט עמדו פעמים רבות על הסכנה הטמונה בהחזקת כלי ירייה והצורך בענישה מרתיעה כלפי מי שהחזיק נשק. נוכח הסיכון הטמון, על רקע אלימות בחברה תוך שימוש בכלי נשק מאולתרים ושאינם מאולתרים, הרי שיש להעביר מסר חד וברור לעוברים על עבירות מסוג זה. ביצוע העבירה של החזקת נשק פוגעת בערכים החברתיים של הגנה על בטחונו של הפרט, שלמות גופו והסדר הציבורי.

18. המציאות היומיומית ואירועי הירי המתרחשים חדשות לבקרים בעיקר אלו המתרחשים בקרב החברה הערבית, מערערים את תחושת ביטחונו של הציבור. לפיכך ניכרת החמרה בפסיקה לאלו שעוברים עבירות נשק גם אם מדובר בעבירות של החזקת נשק, וזאת נוכח הפוטנציאל הנפיץ להתלקחות אירוע אלים תוך שימוש באותו נשק שהוחזק באופן לא חוקי ולכאורה ללא כל כוונה ותכנון מוקדם לעבור עבירות אלימות. הנאשם לא מסר כל הסבר מניח את הדעת שהביאו להחזקת הנשק, וסיבותיו עמו. אך מנגד נראה כי עם

התקדמות ההליך השיקומי נפלו גם מגננותיו של הנאשם והוא החל להיחשף והביע אמון בגורמי הטיפול.

19. לעניין חומרת העבירות בנשק ופוטנציאל הסיכון הטמון בעבירות הנשק, נקבע בע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (18.7.2019):

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחון הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק.....לפיכך, קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי."

בית המשפט העליון אף הבהיר בפסיקתו את המגמה הקיימת לאחרונה להחמיר בענישה בגין עבירות הנשק. פסיקת של בית המשפט העליון מלמדת כי ככלל מוטלים עונשי מאסר בפועל של ממש על מי שהורשע בביצוע עבירות נשק, לרבות עבירה של החזקת נשק שלא כדין. אפנה עוד לעניין זה לרע"פ 7344/18 **מג'יד נגד מדינת ישראל** (21.10.2018) ורע"פ 3619/21 **הלאל נגד מדינת ישראל** (26.5.2021).

לכך אוסיף את שנאמר רק לאחרונה בע"פ 1695/22 בעניין **מדינת ישראל נ' מוחמד גנאים ומוחמד אברהים** (הגם שיש לציין כי נסיבות ביצוע העבירות שונות וחמורות יותר):

"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתרה שיש לעבירות נשק, אשר הפכו זה מכבר למכת מדינה, ושמאיימות באופן ממשי על שלום הציבור ועל ביטחונו (ראו, למשל: ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן, פסקה 11 [פורסם בנבו] (19.1.2014) (להלן: עניין סלימאן); ע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל, פסקה 10 [פורסם בנבו] (8.3.2017); ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' גריפאת, פסקה 6 [פורסם בנבו] (22.12.2020); ע"פ 1059/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 [פורסם בנבו] (29.4.2021); ע"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל, פסקה 25 [פורסם בנבו] (15.12.2021)). משכך, ניכרת בפסיקה מגמה עקבית של החמרה בענישה הנוהגת כלפי מבצעי עבירות נשק, במטרה לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען (ראו, למשל: עניין סלימאן, פסקה 14; ע"פ 5330/20 ענבתאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם בנבו] (22.11.2020); ע"פ 3169/21 מדינת ישראל נ' אגבאריה, פסקה 6 [פורסם בנבו] (21.6.2021))."

20. לצורך התמודדות עם הפשיעה והאלימות בחברה הערבית הוקמה וועדת מנכ"לים שהמלצותיה התקבלו ואומצו במסגרת הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 143) (עבירות בנשק), התשפ"ב-2021 (הצ"ח הממשלה 1466, יח' כסלו התשפ"ב, 22.11.2021) (להלן: "התיקון") ובמסגרת תיקון 140 לחוק העונשין שנכנס בתוקף בהוראת שעה למשך שלוש שנים ביום 8.12.2021.

התיקון מעגן עונשי מינימום לעבירות נשק בקביעתו שעונש שיושת על עבריינים בתחום זה, לא יפחת מרבע

העונש המירבי שנקבע לאותה עבירה למעט מקרים מיוחדים, שבהם בית המשפט ימצא לנכון להקל בעונש. העונש המירבי הקבוע לצד עבירה שעניינה החזקת נשק הוא 7 שנות מאסר משמע רבע מהעונש המירבי הוא 21 חודשי מאסר הכולל בתוכו גם עונש מאסר מותנה שמבקש בית המשפט לגזור על הנאשם. יחד עם האמור, יש צורך בהדרגתיות בהחמרה בענישה וביישום התיקון ולעניין זה אפנה לע"פ 6020/12 **מדינת ישראל נ' עדן** (29.4.2013), ע"פ 1408/18 מדינת ישראל נ' בן דרור (21.8.2018).

אין מחלוקת כי התיקון לחוק אינו חל בענייננו ולא נטען אחרת ואולם אני סבורה שאף ללא העונש המזערי הקבוע בחוק יש מקום לתת ביטוי למגמה בפסיקה בקביעת מתחם העונש ההולם ברוח התיקון לחוק.

21. נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על פגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים שעה שהנאשם החזיק רובה מסוג 16M ומחסנית ובתוכה 18 כדורים במחסן הפנצ'ריה השייכת לאחיו ואשר בה הוא עובד.

22. כאמור מדיניות הענישה מצביעה על החמרה הדרגתית בענישה בעבירות נשק, בין אם מדובר בהחזקת נשק בביתו של נאשם ובין אם מדובר בהחזקת נשק בנסיבות חמורות יותר.

שני הצדדים הפנו לפסיקה רלוונטית לטעמם התואמת את מדיניות הענישה במקרים דומים.

באשר למדיניות הענישה אוסיף על הנאמר ואפנה לפסיקה כדלקמן:

ע"פ 4290/21 **זרבאילוב נ' מדינת ישראל** (6.12.2021) - המערער נשא והוביל ברכבו, בתא המטען, שני אקדחים שכל אחד מהם טעון במחסנית אשר בתוכה 5 כדורים. על המערער נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה. ערעורו נדחה על ידי בית המשפט העליון. יוער כי בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 16 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ע"פ 545/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.5.2021) - המערער נהג ברכב כשהוא מוביל ומחזיק אקדח חצי אוטומטי בקוטר 9 מ"מ, טעון במחסנית ריקה תואמת, וכן מוביל, נושא ומחזיק 50 כדורים בקוטר 9 מ"מ. המערער הורשע בבית המשפט המחוזי על פי הודאתו, בעבירות נשק, ויוער כי במעמד הכרעת הדין, הוסכם שהאקדח לא היה תקין וכי לא ניתן היה לבצע בו ירי במועד תפיסתו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 5330/20 **ענבתאוי נ' מדינת ישראל** (22.11.2020) - התקבל ערעור המדינה הן בנוגע למתחם העונש שנקבע והן בנוגע לגזר הדין בהקשר עם עבירות נשק בנוגע לשני מעורבים שעניינם נדון בתיק זה ואשר הורשעו בעבירה של החזקה, נשיאה והובלה של נשק (אקדח). נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 10 עד 36 חודשי מאסר בפועל למעורב הראשון. בעוד שלמעורב השני, אשר יזם את עסקת הנשק ומי שהנשק היה מיועד לשימוש, נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 14 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון במסגרת

קבלת הערעור, גזר על כל אחד מהמעורבים את העונש ברף התחתון של המתחם, וזאת בשים לב לכלל כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין.

עניין **אזברגה** - המערער הורשע בעבירה של נשיאת נשק (אקדח קליבר 9 מ"מ, יחד עם מחסנית תואמת) ודינו נגזר ל- 16 חודשי מאסר בפועל יחד עם מאסרים על תנאי. מתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי נע בין 12 ל- 40 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' בסל** (8.3.2017) - בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על המשיב בעבירה של החזקת ונשיאת נשק (תת מקלע מאולתר ומחסנית) באופן שהעונש יעמוד על 18 חודשי מאסר בפועל חלף 12 חודשי מאסר בפועל שנגזרו עליו. באותו עניין נקבע בבית המשפט המחוזי מתחם עונש הולם שנע בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד 3 שנות מאסר בפועל.

ע"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מדינת ישראל** (17.11.2016) - נדחה ערעור על חומרת העונש שהוטל על המערער בגין נשיאת נשק (אקדח מסוג "גלוק" טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים). בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער עונש של 34 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. יוער כי המערער נשא עמו ברכב את האקדח כשהוא נוסע למקום מפגש אשר נועד ליישוב סכסוך בין אחרים. כשהגיע למקום המפגש, המערער החביא את האקדח במכנסיו, ועת הגיעו שוטרים למקום והורו למערער להרים ידיים, הוא כרע לכיוון הרצפה והשליך את האקדח מאחורי גבו.

ע"פ 8133/15 **יונס נ' מדינת ישראל** (5.4.2017) - נגד יונס (המערער) ונאשם נוסף הוגש כתב אישום, בו יוחסו ליונס עבירות של החזקת ונשיאת נשק, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, חבלה במזיד, נהיגה ללא רישיון, וכן נהיגה ללא פוליסת ביטוח. בתום ההליך, הורשע המערער בכל העבירות שיוחסו לו, למעט בעבירה של חבלה במזיד לרכב המשטרתי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 14 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעורו נדחה.

ע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.2012) - בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש שהוטל על המערער, בגין עבירות של נשיאת והובלת נשק (אקדח מסוג "סמיטיווטסון", מחסנית טעונה בכדורי אקדח וקופסאות עם כדורי אקדח) והסתייעות ברכב לביצוע פשע. בגין אלו השית בית המשפט המחוזי על המערער 24 חודשי מאסר בפועל, וכן עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 45561-07-21 **מדינת ישראל נ' טחימר** (17.3.2022) - הנאשמים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות נשק (נשיאה והובלה) - הנאשם 1; סיוע לעבירות נשק (נשיאה והובלה) - הנאשם 2, וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - שני הנאשמים. דובר באקדח

חצי אוטומט D.D.G ומחסנית ריקה המתאימה לאקדח. בגזר הדין של הח"מ ובכל הנוגע לנאשם 1, נקבע מתחם הנע בין 14 ל- 38 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, ובכל הנוגע לנאשם 2, נקבע מתחם הנע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. לבסוף, נגזרו על הנאשם 1 עונש מאסר בפועל של 22 חודשים לצד עונשים נלווים, ועל הנאשם 2 נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 4005-07-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (17.1.2022) - הנאשם נהג ברכב כשהוא מחזיק, נושא ומוביל אקדח מסוג FN עם מחסנית תואמת ברכב, וכן רובה ציד. עוד החזיק הנאשם סכין. בגזר הדין של הח"מ נקבע מתחם הנע בין 14 ל- 38 חודשי מאסר, ונגזרו על הנאשם 17 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי באר שבע) 43009-08-20 **מדינת ישראל נ' אבו גאמע** (21.11.2021) - גזר דין אליו הפנתה המאשימה. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאת והובלת נשק (אקדח 9 מ"מ תוצרת FN ובו מחסנית ריקה, ו- 7 כדורי תחמושת 9 מ"מ), וכן בהפרעה לשוטרי במיליו תפקידו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, וכן עונש מאסר על תנאי.

ת"פ (מחוזי חיפה) 9396-03-21 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (5.10.2021) - גזר דין של הח"מ, אליו הפנה הסנגור. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות נשק (הובלה) - אקדח מסוג "ברטה" בקוטר 9 מ"מ, בתוכו מחסנית תואמת ובה 8 כדורים בקוטר 9 מ"מ, וכדור נוסף טעון בקנה האקדח. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, ונגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל של 13 חודשים, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי באר שבע) 56739-09-20 **מדינת ישראל נ' גדיפי** (6.5.2021) - הנאשם הורשע בעבירות נשק לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק (החזיק מזוודה ובה אקדח 9 מ"מ חצי אוטומטי, 3 מחסניות, וקופסה ובה 37 כדורי תחמושת), וכן בעבירה של שיבוש מהלכי משפט. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי.

ת"פ (מחוזי חיפה) 24171-06-19 **מדינת ישראל נ' חג'אזי** (3.10.2019) - גזר דין אליו הפנה הסנגור. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות אשר עניין החזקת אקדח ותחמושת (אקדח FN בו משולבת מחסנית עם 12 כדורים), וכן הפרעה לשוטרי במיליו תפקידו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 9 חודשי מאסר אשר במקרים נדירים ניתן יהא להורות על ריצויים בדרך של עבודות שירות, לבין 3 שנות מאסר. לבסוף, נגזרו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, וכן עונש מאסר על תנאי.

23. בשים לב לכל האמור אני קובעת שמתחם העונש ההולם את נסיבות העבירות בהן הורשע הנאשם ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת והתיקון לחוק העונשין, אני קובעת שמתחם העונש ההולם נע בין עונש של 14 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 30 חודשי מאסר בפועל הרף העליון בנוסף לענישה נלווית של מאסר על תנאי מרתיע וכן קנס כספי שיש בו גם לגלם שיקולי הרתעה בצורה משמעותית.

קביעת עונשו של הנאשם

חריגה ממתחם ענישה

24. בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם שקבע, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". על קיומו של פוטנציאל שיקומי ניתן ללמוד בין היתר מעברו הפלילי של הנאשם, שיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול ורשויות החוק ומקיומה של תמיכה משפחתית לצדו של הנאשם (ראו רע"פ 7683/13 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.14)).

25. שוכנעתי כי בעניינו של הנאשם יש מקום לסטות ממתחם העונש אותו קבעתי וממדיניות הענישה וזאת בשל שיקולי שיקום. הנאשם מצוי בהליך שיקומי ארוך לאחר שהודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום. מחד, מדובר בעבירות חמורות אשר, כאמור, בתי המשפט מצווים להעביר מסר של הרתעה בדמות של החמרה בענישה. מנגד, לפנינו כאמור נאשם שעבר כברת דרך בהליך השיקומי ועברו נקי. כמפורט בתסקירי שירות המבחן מדובר במי שקיימים בעניינו סיכויי שיקום לא מבוטלים. לפיכך ראיתי הצדקה במקרה זה לסטות ממתחם הענישה ואני סבורה שניתן להשיג תכלית שיקומית טיפולית גם בדרך של הטלת עונש של מאסר בעבודות שירות בשילוב עם צו מבחן.

בנסיבות העניין אינני סבורה כי עונש של מאסר מאחורי סורג ובריאח הולם את נסיבותיו האישיות של הנאשם ונתוניו כמפורט בתסקירים ואת הדרך שעשה הנאשם בהליך הטיפול. יתירה מכך, אני סבורה שעונש של מאסר בפועל בנסיבות העניין כפי שמדיניות הענישה במקרים דומים מחייבת לעשות כן ובצדק, יש בה כדי לפגוע באופן קיצוני בהליך השיקומי טיפולי בו מצוי הנאשם כעולה מתסקירי שירות המבחן. קיים פער בין הנאשם כאדם שתואר על ידי עדי האופי, איש משפחה, תורם לזולת ולחברה, נעים הליכות ובעל ערכים נורמטיביים לבין העבירה החמורה אותה ביצע. הנאשם כן עולה מהתסקירים, רוי רגשות בווה ואשמה אל מול משפחתו וחבריו ויש בכך להסביר חלק מהסתרת הנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, נסיבות שנותרו עלומות. כעולה מהתסקירים הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי ויש לשער כי עם התקדמות ההליך הטיפולי גם הנסיבות הללו תתבהרנה. סיכויי השיקום המשמעותיים בעניינו של הנאשם מבוססים על מסד נתוניו של הנאשם, היותו מנהל אורח חיים נורמטיבי כעולה מהעדויות, נעדר עבר פלילי וכמפורט בתסקיר שירות המבחן נעדר קווי עבריינות וחיון אופייני בערכים חברתיים נורמטיביים. לכך יש להוסיף כי כבר בשלב האבחון קבע שירות המבחן שהגם שישנו סיכון להישנות עבירות בעתיד, הרי שרמת סיכון זו נמוכה ברמת חומרה נמוכה. עם התקדמות ההליך הטיפולי ציין שירות המבחן כי רמת סיכון זו אף פחתה עוד יותר. שוכנעתי שכברת הדרך אותה עבר הנאשם בהליך הטיפולי והמוטיבציה שהנאשם מגלה תבטיח בצורה מיטבית שהנאשם לא יבצע עבירות פליליות. כמו כן שוכנעתי כי לנאשם מעטפת משפחתית, קהילתית וחברתית אשר תבטיח שהנאשם לא יחזור לדרך העבריינות. מדובר בדמויות מפתח בחברה בה נמצא הנאשם, כהן הדת מר חדד וכן ד"ר חדד שמתקוף מומחיותו ידע גם לזהות מצבי סיכון. כל אלה מבטיחים שהנאשם ימשיך בהליך הטיפולי וישמר מהסתבכות בפלילים. יש צורך בענישה

מרתיעה אך אני סבורה כי הימנעות משליחתו של הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריוח והשתת עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה המקסימלית הקבועה בחוק יש בהם כדי להוות ענישה מרתיעה בכל הנוגע לנאשם זה.

26. נפסק לא אחת שהמלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט בבואו לגזור את דינו של הנאשם, אלא שהיא מהווה המלצה שנועדה לסייע במלאכת הטלת ענישה, והיא מהווה חלק ממכלול השיקולים הרלוונטיים לרבות שיקולי הרתעה, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת (ע"פ 587/22 אבו נאעסה נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (22.5.2022); ע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' פקיה, פסקה 16 (19.12.2021)).

העבירה אותה עבר הנאשם מצדיקה ענישה מרתיעה, יחד עם זאת בשל שיקולי שיקום אני סבורה שיש לחרוג ממתחם הענישה וממדיניות הענישה. לנגד עיני שירות המבחן עמדו כל הנסיבות הרלוונטיות ושירות המבחן היה ער לחומרת העבירה ונסיבותיה. שירות המבחן ביקש לדחות את הדיונים בעניינו של הנאשם פעם אחר פעם והגיש בסופו של יום ארבעה תסקירים שבסיכומם המליצו על ענישה שיקומית לצד ענישה הרתעתית בדמות של מאסר בעבודות שירות לתקופה המקסימלית הנקובה בחוק. לפיכך, אני סבורה שהמלצת שירות המבחן מבוססת דיה ואני נעתרת לה. עוד אוסיף, שהנאשם שהה תקופה ארוכה בתנאים מגבילים, דבר אשר כשלעצמו מהווה אף הוא שיקול במסגרת השיקולים לגזירת העונש.

27. לתיק בית המשפט הוגשה חוות דעת של הממונה על עבודות השירות לפיה נמצא הנאשם מתאים לעבודות שירות.

28. **אשר על כן, במכלול השיקולים לקולה ולחומרה אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

9 חודשי מאסר אותם יישא הנאשם בדרך של עבודות שירות במרכז קהילתי דרוזי בעיר שפרעם.

הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות בשעה 08:00 ביום 28.11.22 במשרדי הממונה על עבודות השירות במתחם כלא מגידו.

הנאשם מזהר כי עליו לבצע את עבודות השירות על פי נהלי והנחיות הממונה על עבודות השירות שכן אם לא יעשה כן, ניתן יהיה להפסיק את עבודות השירות ויתרת העונש תרוצה מאחורי סורג ובריוח.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור הנאשם עבירה של החזקת נשק או תחמושת ויורשע בה.

אני משיתה על הנאשם קנס כספי בסכום של 5,000 ₪ . הקנס ישולם ב - 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.23 ובכל 1 לחודש לאחר מכן.

אי עמידה באחד מתשלומי הקנס תעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ככל שינו פיקדון כספי במסגרת הליך המעצר הקנס יקוזז מסכום זה ויתרה תושב לנאשם.

ניתן בזאת צו מבחן למשך תקופה של 24 חודשים.

הובהר לנאשם בשפה פשוטה וברורה כי עליו לבצע את צו המבחן באופן מלא ולשתף פעולה בהליך הטיפול שיקומי שכן אם לא יעשה כן, ניתן יהיה להפקיע את צו המבחן ובית המשפט ידון בתיק מחדש.

ניתן בזאת צו לחילוט כלי הנשק והמחסנית והכדורים בחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

מזכירות בית המשפט תמציא את גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשפ"ב, 24 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.